

ลำดับการนำเสนอวิชาคั่นคว่ำอิสระ หลักสูตรการสื่อสาร วัฒนธรรม และภาษาญี่ปุ่น

ประจำภาค 2 ปีการศึกษา 2565

ระหว่าง 9:00-12:00 (นำเสนอผ่าน ZOOM คนละ 15 นาที)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	รหัสประจำตัว	ชื่อเรื่องวิชาการคั่นคว่ำอิสระ
1	สมฤทัย สุดดี	6310824003	ปัญหาการแปลตัวเลขในการล่ามพูดพร้อมจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย กรณีศึกษาการล่ามพูดพร้อมจากสถานการณ์จำลองในที่ประชุม
2	ญาดา ปถวินิธิ	6310824006	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตัวอักษรคาตากานะระหว่างการเรียนด้วยแบบฝึกการคัดกับการเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย
3	ภัครดา โภควรานนท์	6410824001	ค่านิยมความงามที่สะท้อนจากข้อความโฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่น
4	ชลาฉัตร สอนไพบุลย์สิน	6410824002	กลวิธีการแปลกรรมวาทกในวรรณกรรมภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย
5	กออัญชัญ ตียะสัย	6410824003	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาญี่ปุ่น ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle) “กรณีศึกษาการผันคำกริยารูป τ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”
6	อรชนก วิชัยดิษฐ์	6410824005	ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน (กลุ่มภาษาญี่ปุ่น) บริษัทการบินไทย ตามแนวคิดการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง ผ่านช่องทางออนไลน์

ปัญหาการแปลตัวเลขในการล่ามพูดพร้อมจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

กรณีศึกษาการล่ามพูดพร้อมจากสถานการณ์จำลองในที่ประชุม

สมฤทัย สุดดี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการแปลตัวเลขในการล่ามพูดพร้อมจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย กรณีศึกษาการล่ามพูดพร้อมจากสถานการณ์จำลองในที่ประชุม การทดลองครั้งนี้ดำเนินไปเพื่อตอบคำถามที่ว่าตัวเลขสร้างปัญหาในการทำล่ามพูดพร้อมจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยจริงหรือไม่ และกรณีที่พบว่ามีปัญหาการล่ามตัวเลข ผู้วิจัยจะสำรวจต่อว่าตัวเลขประเภทใดที่มีปัญหาในการล่ามมากที่สุด รวมถึงลักษณะการแปลผิดแบบใดที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด ผู้ให้ความร่วมมือเป็นล่ามที่มีประสบการณ์ทำล่ามพูดพร้อมตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน ประกอบด้วยล่ามที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 จำนวน 15 คน และระดับ N1 จำนวน 5 คน

ผลการวิจัยพบว่าล่ามส่วนใหญ่ทั้งระดับ N1 และ N2 แปลประเภทตัวเลขจำนวนเต็มหลักล้านผิดมากที่สุดเนื่องจากเป็นตัวเลขที่มากกว่า 7 หลักขึ้นไป ซึ่งเกินขีดความสามารถในการจดจำและยากลำบากต่อการประมวลผลได้อย่างถูกต้อง รองลงมาได้แก่ตัวเลขจำนวนเต็มหลักแสนและหลักหมื่น ทั้งนี้ประเภทการแปลตัวเลขผิดในลักษณะการประมาณค่าพบมากที่สุด ล่ามส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีนี้เพราะแปลตามไม่ทัน ได้ยินตัวเลขแต่ไม่สามารถจดจำลักษณะที่ซับซ้อนของตัวเลขได้ทั้งหมด จึงเลือกแปลตัวเลขด้วยการประมาณค่าคร่าว ๆ รองลงมาคือการแปลตัวเลขผิดในลักษณะการละคำ ไม่แปล และอันดับสามคือการแปลตัวเลขผิดในลักษณะการสลับตำแหน่งตัวเลข จึงสรุปได้ว่าตัวเลขสร้างปัญหาในการทำล่ามพูดพร้อมจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย เนื่องจากตัวเลขต้องใช้ประสิทธิภาพในการประมวลผลมาก ทำให้เกิดการแปลผิดได้ง่ายในการทำล่ามพูดพร้อม

คำสำคัญ : ปัญหาการแปลตัวเลข , ล่ามพูดพร้อม , ประเภทของตัวเลข , ลักษณะการแปลผิด

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตัวอักษรคาคานะ
ระหว่างการเรียนด้วยแบบฝึกการคัดกับการเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย

ญาดา ปรวีนิติ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตัวอักษรคาคานะระหว่างการเรียนด้วยแบบฝึกการคัดกับการเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย 2) ศึกษาประสิทธิผลของความคงทนในการจำตัวอักษรคาคานะระหว่างการเรียนด้วยแบบฝึกการคัดกับการเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือก และไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนรู้ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นทั้ง 3 แบบ (ฮิราคาเนะ คาคานะ และคันจิ) โดยแบ่งเป็น กลุ่มควบคุม 30 คน เรียนโดยใช้แบบฝึกการคัดเท่านั้น และกลุ่มทดลอง 37 คน เรียนโดยใช้สื่อที่สร้างขึ้นจากมัลติมีเดีย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบหลังเรียน 2) แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มละ 10 คน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผ่านไปหนึ่งเดือนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าสื่อการสอนที่สร้างขึ้นจากมัลติมีเดียมีประสิทธิผลช่วยทำให้ผู้เรียนจดจำตัวอักษรได้อย่างคงทนมากกว่า

คำสำคัญ : ตัวอักษรคาคานะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกการคัด, สื่อมัลติมีเดีย

ค่านิยมความงามที่สะท้อนจากข้อความโฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่น

ภัครดา โภควรานนท์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายจะศึกษาค่านิยมความงามที่สะท้อนจากข้อความโฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่น ดำเนินการวิจัยเชิงเอกสาร โดยเก็บตัวอย่างแบนเนอร์โฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่นซึ่งปรากฏเป็นภาพและข้อความบนอินเทอร์เน็ตจำนวน 50 ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์บำรุงผิวโดยมีขอบเขตงานวิจัยคือศึกษาข้อความโฆษณาเท่านั้น ไม่ศึกษาส่วนที่เป็นอวัจนภาษาด้านรูปภาพ/สี และศึกษาเฉพาะเครื่องสำอางที่เป็นผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าเท่านั้น จากนั้นนำข้อมูลมาแบ่งประเภทและวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ 1. โครงสร้างของโฆษณา ประกอบไปด้วยข้อความพาดหัว, เนื้อความโฆษณา, ข้อความส่วนท้าย 2. วิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาในข้อความโฆษณาเชิงอรรถศาสตร์ กริยาแสดงสภาพ เพื่อศึกษาความหมายและคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ 3. วิเคราะห์ค่านิยมความงามที่สะท้อนจากข้อความโฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่น โดยจัดประเภทคุณสมบัติในการบำรุงผิวที่ปรากฏในโฆษณา

ผลการศึกษาพบว่าด้าน โครงสร้างโฆษณาส่วนข้อความส่วนพาดหัวและส่วนท้ายเน้นแสดงชื่อผลิตภัณฑ์เพื่อง่ายต่อการจดจำ เนื้อความโฆษณาเน้นการแสดงส่วนประกอบและคุณสมบัติในการบำรุง ด้านกลวิธีการใช้ภาษาศึกษาความหมายและคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ พบว่ามีทั้งเพิ่มความชุ่มชื้น, เพิ่มความเต่งตึง, ลดริ้วรอย กระชับรูขุมขน, ลดเลือนจุดต่างดำ, ทำให้ผิวขาว, ลดสิ่ว, บำรุงกันแดดและเพิ่มความขาว โดยบางผลิตภัณฑ์มีหลายคุณสมบัติในผลิตภัณฑ์เดียวกัน จากนั้นนำข้อมูลมาจัดประเภทและวิเคราะห์แนวโน้มค่านิยมที่สะท้อนออกมาพบว่า “การให้ความชุ่มชื้น” มีระบุถึง 39 ตัวอย่าง เช่น เป็นการเติมน้ำให้แก่ผิว หรือเพิ่มเซราไมด์ให้ผิว ลดการสูญเสียน้ำ อีกทั้งอธิบายถึงลักษณะที่ดีตามมาคือทำให้ผิวเกิดความยืดหยุ่น เนียนนุ่ม ปกป้องผิวให้แข็งแรง เป็นลักษณะพื้นฐานของผิวสวยและรับมือต่อปัญหาของผิวในอนาคต

คำสำคัญ: กลวิธีการภาษา, โฆษณาเครื่องสำอางภาษาญี่ปุ่น, ค่านิยมความงาม

กลวิธีการแปลกรรมวากในวรรณกรรมภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

ชาลาฉัตร สอนไพบุลย์สิน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปลกรรมวาก (受動態) ในภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลจากวรรณกรรมต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นจำนวนหกเรื่อง พร้อมฉบับแปลภาษาไทย แบ่งเป็นวรรณกรรมประเภทสืบสวนสอบสวน, แฟนตาซี และสไลซ์ออฟไลฟ์อย่างละ 2 เรื่อง โดยหาตัวอย่างประโยคกรรมวาก (受動態) จากต้นฉบับวรรณกรรม และประโยคที่แปลเป็นภาษาไทยจากประโยคดังกล่าวในฉบับแปลภาษาไทย เปรียบเทียบคำแปลที่เทียบเท่ากรรมวากนั้น ๆ จำแนกกลวิธีการแปลและความหมายของกรรมวาก

ผลการสำรวจพบตัวอย่างกรรมวากทั้งหมดจำนวน 3679 ตัวอย่าง และพบว่ากลวิธีการแปลกรรมวาก (受動態) ในภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท คือ 1) กลวิธีการแปลด้วยรูปกรรมวาก ประกอบไปด้วย การแปลตัวอย่างกรรมวาก (受動態) โดยใช้รูปบ่งชี้กรรมวาก “ถูก”, “ได้รับ”, “โดน”, “มี”, “เป็น”, “จน” และ “ให้” พบตัวอย่างที่ใช้กลวิธีการแปลนี้รวมทั้งสิ้น 1810 ตัวอย่าง โดยรูปบ่งชี้กรรมวากที่พบใช้มากที่สุดคือคำว่า “ถูก” จำนวน 1498 ตัวอย่าง 2) กลวิธีการแปลด้วยรูปกรรตุวาก ประกอบไปด้วยการแปลตัวอย่างกรรมวาก (受動態) โดยใช้รูปกรรตุวาก (能動態) และการแปลตัวอย่างกรรมวาก (受動態) โดยใช้คำช่วย “ที่” + รูปกรรตุวาก (能動態) พบตัวอย่างที่ใช้กลวิธีการแปลนี้รวมทั้งสิ้น 1519 ตัวอย่าง โดยการแปลตัวอย่างกรรมวากโดยใช้รูปกรรตุวากมีจำนวน 1293 ตัวอย่าง และ 3) กลวิธีการแปลด้วยรูปคำอื่น ประกอบไปด้วย กลวิธีการแปลด้วยการเปลี่ยนชนิดของคำ (Phrase to Verb), กลวิธีการไม่แปลประโยคกรรมวากจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย และกลวิธีการแปลโดยใช้คำอื่น พบตัวอย่างที่ใช้กลวิธีการแปลนี้รวมทั้งสิ้น 345 ตัวอย่าง อีกทั้งยังพบตัวอย่างที่ไม่สามารถระบุกลวิธีการแปลได้เป็นจำนวน 5 ตัวอย่าง นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าประโยคกรรมวากที่มีความหมายเชิงลบและค่อนข้างลบ มักใช้รูปบ่งชี้กรรมวาก “ถูก”, ประโยคกรรมวากที่มีความหมายเป็นกลาง มักใช้รูปกรรตุวาก ในขณะที่ประโยคกรรมวากที่มีความหมายเชิงบวกและค่อนข้างบวกมีแนวโน้มใช้รูปกรรตุวาก, รูปบ่งชี้กรรมวาก “ถูก” และรูปบ่งชี้กรรมวาก “ได้รับ” ตามลำดับ ทั้งนี้รูปบ่งชี้กรรมวาก “โดน” “จน” และ “ให้” พบใช้ในประโยคกรรมวากที่มีความหมายเชิงลบค่อนข้างมาก รูปบ่งชี้กรรมวาก “มี” พบใช้ในประโยคกรรมวากที่มีความหมายเป็นกลาง และรูปบ่งชี้กรรมวาก “เป็น” มีแนวโน้มใช้ในประโยคกรรมวากที่มีความหมายเชิงบวก

คำสำคัญ : การแปล, กรรมวาก, ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาไทย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาญี่ปุ่น
ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle)
“กรณีศึกษาการผันคำกริยารูป ๗ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”

กออัญชัญ คิยะสัจญ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการผันคำกริยารูป ๗ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ระหว่างกลุ่ม A ที่ใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิม (บรรยาย) และกลุ่ม B ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle) 2.) ศึกษาเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้รูปแบบเดิม (บรรยาย) และแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 38 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) แบ่งกลุ่มผู้เรียน เป็นกลุ่ม A และ B ตามเลขที่คี่และเลขที่คู่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.) แผนการจัดการเรียนรู้ 2.) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3.) แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิตินอนพารามตริก (Mann-Whitney U test)

ผลการสำรวจพบว่า 1.) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิม (บรรยาย) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.) ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านร่วมกับแอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle) มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.69) สูงกว่าเจตคติของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิม (บรรยาย) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.68$, S.D. = 0.13)

คำสำคัญ : ห้องเรียนกลับด้าน, การจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิม (บรรยาย), แอปพลิเคชันสำหรับเรียนรู้บทเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Edpuzzle), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เจตคติ

ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
(กลุ่มภาษาญี่ปุ่น) บริษัทการบินไทย
ตามแนวทางการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง ผ่านช่องทางออนไลน์

อรชนก วิชัยดิษฐ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วัดผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาญี่ปุ่น ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินกลุ่มภาษาญี่ปุ่นของบริษัทการบินไทย ตามแนวทางการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางผ่านช่องทางออนไลน์ 2) ศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ทางผ่านช่องทางออนไลน์

กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินกลุ่มภาษาญี่ปุ่น ของบริษัทการบินไทย จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นประมาณ N3 และ N4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสอบถามความต้องการฝึกอบรม 2) สื่อการสอนภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบคลิปวิดีโอ 3) แบบทดสอบก่อน และหลังเรียน เป็นข้อสอบชุดเดียวกัน จำนวน 10 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นผ่านช่องทางออนไลน์

ผลการสำรวจความต้องการฝึกอบรม พบว่าพนักงานมีความประสงค์เข้ารับการฝึกอบรมในหัวข้อ บทสนทนาที่ใช้สื่อสารกับผู้โดยสารชาวญี่ปุ่น มากที่สุดเป็นจำนวน 32 คน คิดเป็น 78% อันดับที่สองคือ หัวข้อ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเครื่องบิน จำนวน 27 คน คิดเป็น 65.9% และต้องการเรียนทั้งในชั้นเรียนและออนไลน์มากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็น 53.7% หลังจากให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน และเรียนภาษาญี่ปุ่นผ่านการดูคลิปวิดีโอในช่องทางออนไลน์ แล้วจึงทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 6.6 เป็น 9.75 คะแนน และมีความพึงพอใจในระดับที่สูงมาก โดยให้คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยทุกหัวข้ออยู่ที่ 4.82 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน

คำสำคัญ : การเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง, การเรียนภาษาญี่ปุ่นแบบออนไลน์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน